

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 537/2023
14.06.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Звездана Пешића, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Звездана Пешића - адвоката Ђуре Благојевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 1/20 од 08.03.2022. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 531/2022 од 10.02.2023. године, у седници већа одржаној дана 14.06.2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Звездана Пешића - адвоката Ђуре Благојевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 1/20 од 08.03.2022. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 531/2022 од 10.02.2023. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К 1/20 од 08.03.2022. године окривљени Звездан Пешић оглашен је кривим због извршења два кривична дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ, за која кривична дела су му утврђене казне затвора у трајању од по две године и шест месеци и осуђен је на јединствену казну затвора у трајању од четири године у коју казну му је урачунато време за које је био лишен слободе.

Истом пресудом окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка а оштећени су упућени да имовинскоправни захтев остваре у парничном поступку.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 531/2022 од 10.02.2023. године усвојена је жалба браниоца окривљеног и преиначена пресуда Основног суда у Нишу К 1/20 од 08.03.2022. године, у делу одлуке о казни, па су окривљеном за два кривична

дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ претходно утврђене појединачне казне затвора у трајању од по две године и четири месеца и осуђен је на јединствену казну затвора у трајању од три године, у коју казну му је урачунато време за које је био лишен слободе, док је у осталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда, у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Звездана Пешића - адвокат Ђура Благојевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног Звездана Пешића у поднетом захтеву истиче да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказу на којима се по одредбама законика не могу заснивати. Као незаконите доказе издваја сведочење малолетних оштећених АА и ББ и налаз и мишљење вештака из разлога што су у супротности са чланом 94. ЗКП. Наиме, наведеном одредбом је прописано да малолетно лице које, с обзиром на узраст и душевну развијеност, није способно да схвати значај права да је ослобођено од дужности сведочења, не може се испитати као сведок, осим ако то сам окривљени захтева, на која питања, да ли оштећени разумеју принцип привилегованих сведока, да ли разумеју принцип придруживања кривичном гоњењу и истицање имовинскоправног захтева, вештак није дао одговор, нити је дао одговор на основу чега је закључио да су малолетни оштећени способни да схвате значај права да сведоче, која обавеза вештака проистиче из одредбе члана 94. став 2. ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Наиме, исти наводи захтева били су истакнути у жалби браниоца окривљеног Звездана Пешића, те били предмет разматрања другостепеног већа Апелационог суда у Нишу које је поступало по жалби браниоца изјављеној против првостепене пресуде Основног суда у Нишу К 1/20 од 08.03.2022. године. Другостепено веће Апелационог суда у Нишу је ове наводе оценило неоснованим и о томе на страни 3 став 5 и 6 и страни четири у првом ставу другостепене пресуде Кж1 531/2022 од 10.02.2023. године изнело јасне и аргументоване разлоге, које Врховни суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге и упућује.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Звездана Пешића у осталом делу је недозвољен.

У преосталом делу захтева бранилац окривљеног наводи да је изрека пресуде противречна сама себи, а разлози пресуде противречни изреци, те да пресуда уопште нема разлога и у њој нису наведени разлози о чињеницама које су предмет доказивања,

као и да је образложење другостепеног суда неосновано и паушално, на који начин се суштински указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Поред наведеног, у захтеву се наводи и да се изведеним доказима дошло до посредних сазнања и неоснованих сумњи да је окривљени учинио кривично дело које му је оптужним актом стављено на терет, те да сви наводи против окривљеног долазе од бившег супружника, која је саслушана као сведок, као и да се ради, по речима сведока радника Центра за социјални рад, о компликованом односу бивших супружника, којим наводима бранилац окривљеног суштински оспорава чињенично стање у правноснажним пресудама и оцену доказа дату од стране суда. Такође, бранилац окривљеног истиче и повреду одредбе члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ, члана 16. и 25. КЗ, при чему не указује у чему се састоји наведена повреда закона већ својим наводима оспорава утврђено чињенично стање у наведеним правноснажним пресудама, а такође наводи и повреду чл. 83, 91, 92, 93, 94, 95, 99, 103, 104, 428, 460. и 451. ЗКП.

Како, дакле наведене повреде, не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреду закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Звездана Пешића - адвоката Ђуре Благојевића, Врховни суд је на основу члана 491. ЗКП захтев, у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Весна Зарић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић,с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић